

Udvalg, der har været nedsat til at behandle de militære Straffelove, Rettergangs- samt Disciplinarlove, ikke har kunnet være tilstede i det nærværende Møde, har han anmodet mig om i sit Sted at tage Ordet, for at meddele det høitærede Thing, hvad der er passeret i Sagen, siden Udvalget blev nedsat. Da Udvalget var konstitueret, deelte det sig i 3 Afdelinger, for at behandle de forskjellige Dele af de ommeldte Lovarbejder, og paabegyndte denne Behandling. Men det var en Følge af Lovarbejdernes særdeles Vidtløftighed, navnlig hvad angaaer Straffeloven og Rettergangsloven, at det var umuligt, ved Siden af de øvrige Forretninger, at fremme disse Arbejder med nogen særdeles Kraft, end sige at føre dem til Ende. Men foruden Dette opstod der en Tvivl hos Udvalget, som foranledigede Foranstaltninger fra vor Side. Det var nemlig ved Fremlæggelsen af Lovene af den høitærede Krigsminister blev bemærket, at, hvis de fik Lovskraft, kunde de dog kun betragtes som temporaire Love, idet, naar den forventede nye Criminallov udkom, en Revision vilde være nødvendig, for at bringe det, der nu forelaa, i Harmonie med den almindelige Lovgivning, og at man ligeledes ved Udarbejdelsen af Rettergangsloven ikke havde kunnet tage Hensyn til Grundlovens § 79, da man ikke ved Udarbejdelsen af specielle Love, som de for Militairretaterne, burde foregribe de Bestemmelser, som vilde blive tagne ved at give en for Landet almindelig gjældende Lov. Først naar det Sidste var skeet, kunde den militære Lovgivnings Bestemmelser lempes derefter. Dette foranledigede, at, efterat man foreløbigt havde gjort sig bekendt med Indholdet af disse Lovarbejder, fandt man det rigtigst at conferere med de tvende Herrer Generalauditeurer om den Betænkethed, der i saa Henseende var opstaaet hos Udvalget, og navnlig at udbede sig disse Mænds Erklæring om, hvorvidt det kunde anses tilraadeligt, som provisorisk Lov at gaae ind paa saa udsørlige Lovarbejder som de, der forelaa. Man maatte jo upaatvivlelig erkjende, at disse værdifulde Lovarbejder indeholdt store Fremskridt i Sammenligning med det Bestaaende, at nye Love traadte istedetfor Love, der tilveels vare antiquerede, og at der

var i Rettergangslovene væsentlige Forbedringer, f. Ex. ved Indførelsen af Defensorer, ved Indstiftelsen af en anden Instants istedetfor de hidtil brugelige Remissioner, som ikke kunde bestaae med Grundlovens anden Paragraph; men det stillede sig dog altid som tvivlsomt, hvorvidt der var noget rigtigt Forhold mellem det Arbejde, som forelaa, og det Resultat, som kunde fremkomme af dets Behandling. Der frembød sig herved ogsaa det Spørgsmaal, om det ikke under disse Omstændigheder maatte være tilraadeligt at indskrænke sig til Drøftelsen af Straffelovene og Disciplinarlovene og at opsætte Udgivelsen af Rettergangslovene, eller i alt Fald, hvis man ikke vilde det, da allerede nu at søge dem bragte i nærmere Overensstemmelse med Grundlovens § 79. I denne Anledning fandt et Møde Sted med begge Generalauditeurer, hvis Erklæring gik ud paa, at, da det dog maatte anses uvisst, hvor lang Tid der vilde medgaae, inden den ved Grundloven foreskrevne Omorganisation af Retsvæsenet vilde kunne finde Sted, og, da de foreslagte Lovudkast vilde medføre betydelige Forbedringer i det nu Bestaaende, saaledes at det navnlig ogsaa med Hensyn til Grundlovens anden Paragraph maatte anses særdeles vigtigt, at de snarest muligt fik Lovskraft, saa maatte Generalauditeurerne anbefale Comiteen at fremme Arbejdet. Noget deelviis Udgivelse af Lovene formeente de ikke at kunne tilraade, og de antog det heller ikke rigtigt, saa længe den almindelige Lovgivning forblev usorandret, at søge de militære Rettergangslove bragte i Overensstemmelse med Grundlovens § 79. Efterat vi havde modtaget Erklæring fra Generalauditeurerne, vare vi i Begreb med at udbede os en Conference med den høitærede Justitsminister; men hans Sygdom forhindrede dette, saaledes at vi ikke i denne Henseende have kunnet udføre, hvad vi ønskede. Paa dette Punkt staaer Sagens Behandling for Dieblirket, og de Tvivl, som i sidste Retning ere opstaaede, have forenet sig med den store Betydning af de 4 af disse Lovarbejder, for at gjøre det umuligt at føre disse Sager til nogen Endelighed fra Udvalgets Side.

Formanden: Det kunde maaffee interessere Landssthingets Medlemmer at erholde en